

Ψήφισμα 21ης Απριλίου 1990 κατά την καταληκτική συνεδρία του συνεδρίου

Ψήφισμα διαμαρτυρίας προς το Υπουργείον Πολιτισμού κατά της αποφάσεως μετατροπής του Ιλίου Μελάθρου σε Νομισματινόν Μουσείον

Ομόφωνος απόφασις των ξένων και Ελλήνων συνέδρων δια το Ιλίου Μέλαθρον

Με την λήξιν των εργασιών του Συνεδρίου και μετά τις ανακοινώσεις του ομοτ. Καθηγ. Δρ Em. Turczynski (München), του καθηγ. Γ. Σ. Κορρέ (Αθήναι), του Δρ E. Hirsch (Halle) και του Επιθεωρητού Συντηρήσεως του Υπ. Πολιτισμού κ. Αναστ. Μαργαριτώφ, προτείνεται η έκδοσις ψηφίσματος υπέρ της μετατροπής του Ιλίου Μελάθρου εις Μουσείον Ερρίκου Σλήμαν δια τους ακόλουθους λόγους:

- I. Το Ιλίου Μέλαθρον αποτελεί την ανακτορικήν κατοικίαν του ανασκαφέως της Τροίας, των Μυκηνών, του Ορχομενού και της Τίρουνης, της Μοτύης, του Μαραθώνος, των Θερμοπυλών και της Αλεξανδρείας Ερρίκου Σλήμαν, ως και το κλασικόν έργον του Ερν. Τσίλλερ, ένα από τα χαριέστερα μνημεία που κοσμούν την πόλιν των Αθηνών.
  - II. Το Ιλίου Μέλαθρον, με τον διάκοσμόν του (πομπιαναιή οροφαί και τοιχογραφίαι, με απεικόνισιν των ανασκαφών του με τα κυριώτερα ευρήματά του από την Τροίαν και τας Μυκίνας (με μωσαϊκά, με τοιχογραφίες από τας θέσεις των ανασκαφών του, με τας συνθέσεις του ζωγράφου Juri Subic, με τον καθόλου αρχαιοπρεπή χαρακτήρα του, τα αγάλματά του, που εκόσμου την μπαλουστράδα της τεράτσας και τον κήπον, με τα επαναλαμβανόμενα ρητά των Ελλήνων αρχαίων σοφών και τα αποσπάσματα από τα Ομηρικά Έπη και τα “Έργα και Ημέραι”, αποτελεί ένα από τα πλέον σημαντικά πρωτότυπα, πλέον αντιπροσωπευτικά και ομορφότερα παραδείγματα του Νεοκλασικισμού εις την Ευρώπην του παρελθόντος αιώνος.
  - III. Είναι “φορτωμένο” μνήμες από το πέρασμα του Σλήμαν (1880-1890), με το Μουσείον των Τρωικών αρχαιοτήτων (7.500 αντικείμενα), της οικογενείας του (1890-1926), του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1934), του Αρείου Πάγου (1934-1981) και του Εφετείου Αθηνών.
- Θεωρεί ότι αποτελεί υποχρέωσιν της Ελληνικής

Πολιτείας να σεβασθή το μνημείον και να αναγνωρίση εμπράκτως την προσφοράν του “πατρός της Μυκηναϊκής Αρχαιολογίας” και ιδρυτού της μοντέρνας Αρχαιολογίας, που επεμήκυνε επί μίαν χιλιετίαν το ιστορικόν παρελθόν της Ελλάδος και να το οργανώση αποκλειστικώς εις Μουσείον Ερρίκου Σλημαν.

Θεωρεί ότι υπάρχουν αι δυνατότητες οργανώσεως Μουσείου Σλήμαν με τα αναγκαία εκθέματα (17 έπιπλα γραφείου του Σλήμαν, 14 νεομπαρόκ εκ Βιέννης ομοίως έπιπλα τραπεζαρίας του, με τους πίνακας της οικογενείας Σλήμαν, τα βιβλία και ανάτυπα της βιβλιοθήκης του και άλλα ντοκουμέντα τόσα, όσα, ώστε να είναι δυνατόν να αναδειχθή ο ανυπέρβλητος εσωτερικός του διάκοσμος.

Ήδη, μνημονεύονται, υπάρχουν σχετικαί αποφάσεις της Winckelmann-Gesellschaft, Stendal, της Koldey-Gesellschaft, Hannover, των συνέδρων του Στ’ Διεθνούς Συνεδρίου του Προϊστορικού Αιγαίου (Σεπτέμβριος 1987), της Εταιρείας Σλήμαν εις Ankershagen (1990).

Το Συνέδριον εκδίδει ομοφώνως αυτό το ψήφισμα ως ψήφισμα διαμαρτυρίας προς το Υπουργείον Πολιτισμού κατά της αποφάσεως μετατροπής του Ιλίου Μελάθρου ως Νομισματικού Μουσείου, άπαξ και έχει κηρυχθή ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο με τον υπ’ αριθμ. 1469 Νόμο (Φ.Ε.Κ. 169/1950, τ. Α’) και ως κτίριον χρήζον ειδικής προστασίας με την υπ’ αριθ. 87.811/670/2-10-1950 Υπουργικήν απόφασιν (Φ.Ε.Κ. 174/9-10-50), που δεν επιτρέπει την μετατροπή του σε Νομισματικό Μουσείο λόγω, ακριβώς, της ίδια ζούσης καταστάσεώς του.

Συγκεκριμένως, θα προκύψη διάφορος τελείως χρήσις των χώρων του, πολλοί των οποίων θα αποβούν, όχι απλώς απρόσιτοι, αλλά τελείως αθέατοι. Αυτό θα συμβεί εξ ολοκλήρου εις το ισόγειον, του οποίου θα εξαφανισθούν αι πομπιαναιή τοιχογραφίαι και οροφαί, έτι δε τα μωσαϊκά δάπεδα με την μετατροπήν των χώρων του

εις θησαυροφυλάκιον (επένδυσις των δωματίων εξ ολοκλήρου με ασφάλι), φωτογραφικόν αρχείον, φωτογραφικόν εργαστήριον, αρχείον, λογιστήριον, βιβλιοθήκην, που θα διαθέτει έπιπλα όχι μόνον εις τους τοίχους, αλλά και ενδιάμέσως, με αποτέλεσμα να αποκρυβούν τελείως αι πομπήϊαναί οροφαί και τα μωσαϊκά δάπεδα.

Εξ άλλου, υπάρχει φόβος ότι το Νομισματικόν Μουσείον θα καταλάβη τεχνηέντως και το υπόλοιπον του β'

ορόφου με εσωτερικάς διαδικασίας της υπηρεσίας, τελείως αδιαφανείς, και με δικαιολογίας της τάξεως του αδιαχωρήτου.

Κατά ταύτα, το Συνέδριον αναθέτει εις τον Γενικόν Γραμματέα της Οργανωτικής Επιτροπής του Συνεδρίου καθηγ. κ. Γεώργιον Στυλ. Κορρέν να επιδώση, όπου δει, το ως άνω ψήφισμα.

Εν Αθήναις τη 21ⁿ Απριλίου 1990